

Så det er noget, vi vil holde øje med, og vi håber, når vi forhåbentlig snart får et valg og et andet flertal, at det vil lykkes os at ændre på det, der er lagt op til med strukturreformen, så vi kan få ordentlige vilkår for anbringelser af børn fremover.

Tove Videbæk (KD):

Kristendemokraterne siger ja tak til den her anbringelsesreform. Den har været længe på vej, og det er godt, for det skulle gøres grundigt. Allerede i april 2002 arrangerede Socialudvalget en høring om anbragte børn og unge, for som socialordførere havde vi brug for at høre alle parter i sagen. Der var enorm opbakning og fokus på høringen, og her fik vi rigtig mange gode ting, som vi har kunnet arbejde videre med.

Senere har der været en del møder omkring sagen også med socialministeren, og jeg er glad for det resultat, det er blevet til. En ekstra indsats var nødvendig, for der er voldsomme problemer på området. Bl.a. viste nogle undersøgelser, at kun i halvdelen af alle sager på det her område blev der foretaget § 38-undersøgelser i kommunerne. Det er jo de undersøgelser, der skal afdække, hvad problemet er i den familie, som man konkret her og nu arbejder med og ønsker at hjælpe.

Samtidig blev det afdækket, at man ikke lyttede til børnene i mere end 20 pct. af alle sager, og det på trods af at lovgivningen siger, at der skal lyttes til børnene, og der skal foretages § 38-undersøgelser. Når problemet ikke er blevet afdækket, og man ikke lyttede til børnene, ja, så fjernede man måske for mange børn i nogle kommuner og for få i andre kommuner.

Samtidig var det sådan i mange kommuner, at familien og det nære miljø ikke kunne få lov til at hjælpe med de positive ressourcer, de havde og gerne ville tilbyde at hjælpe til med. Mange steder blev de blot bedt om at holde sig uden for. Det resulterede i, at mange familiemedlemmer og især bedsteforældre, som stod og gerne ville hjælpe og endog tilbød at være plejefamilie, blev bedt om at blande sig udenom. Det var ulykkeligt både for børn og familiemedlemmerne. Børnenes liv blev slået i stykker, mange gange i flere omgange, og det kunne have været undgået. Så der skulle altså ske noget.

I Kristendemokraterne er vi meget tilfredse med, at der i den nye anbringelsesreform bliver lagt ekstra vægt på § 38-undersøgelserne. Der præciseres helt konkret, hvad der skal gøres, og hvordan det skal gøres. Det præciseres, at der

skal lyttes til børnene, hvis det kan lade sig gøre. Men udgangspunktet er, at der skal lyttes til børnene.

Nu skal netværksanbringelser så være en helt naturlig del af de muligheder, der tages i brug, når man skal beslutte, hvad der skal gøres, når der er problemer i en familie.

Vi tror, at når man tager imod pårørendes og familiemedlemmers positive ressourcer og tilbud om at yde en indsats i problemløsningen, så vil der komme en synnergieffekt. Alle gode kræfter omkring barnet arbejder sammen om at finde de bedste løsninger.

Det kan lade sig gøre i rigtig mange tilfælde, men naturligvis ikke i alle. Der er familier, der har så store problemer, at der ikke er anden udvej end at anbringe barnet i en fremmed familiepleje, og her er det rigtig godt, at vi ved, at vi har et stort korps af gode og velfungerende familieplejere og institutioner i Danmark.

Men hvad er egentlig det bedste i en situation? Det kan være svært at afgøre, og dertil har mange sagsbehandlere jo også meddelt, at de føler sig for dårligt uddannet på det her område. Derfor vil der også i forbindelse med reformen blive tilbudt både korte og lange kurser til sagsbehandlerne, og der skal også mere forskning til vedrørende, hvad der virker, hvad der er bedst, og hvordan gør vi det bedste for børnene, for udgangspunktet må hele tiden være barnets bedste.

Kl. 14.25

Det er godt, at der også er mange forskningsprojekter i gang på dette område, bl.a. KABU, for vi ved for lidt om, hvad det bedste er for børnene, og det er jo det, der skal være hele formålet med og udgangspunktet for, hvad vi foretager os på dette område.

For bedre at kunne kontrollere, at loven bliver fulgt, bliver Den Sociale Ankestyrelse styrket, så den kan være en langt mere aktiv medspiller, lave stikprøver og hele tiden holde øje med, at man alle steder har barnets bedste for øje, for det er jo det, hele den her proces drejer sig om. Alt det, der gøres, skal være til gavn for børnene i Danmark. De er vores guld; de er vores lands fremtid; vi skal gøre alt det bedste, vi ved, for dem, og denne her anbringelsesreform mener vi hos Kristendemokraterne er et godt skridt på vejen.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke for den konstruktive debat og de mange positive bemærkninger til lovforsla-